

ROVTARSKA NAREČNA SKUPINA

Cerkljanski krajevni govor (vas Plužnje pri Cerknem), cerkljansko narečje, rovtarska narečna skupina

Pripoveduje študentka Taja Jereb

Transkripcija in glasovna poknjžitev: prof. dr. Vera Smole

Pa je hudič spet videl, da ne bo nič

'Ejnkat je biu an k'met, p'rou prek'linau, k'lieu je z'mi:rej. Je pa 'pəršu xu'dič x 'nemu. 'Mu je pa d'ja:u xu'dič, de-b mu pa'ma:ɣau 'di:lat na 'pu:l, na 'niwax, de-u pa'ma:ɣau, de-usta us'ja:.

J-d'ja:u xu'dič: »'Ka:r bo u 'zeməl, bom jest 'jemu,« je d'ja:u, »'ka:r bo na 'worx, boš pa 'ti 'jemu.«

J-d'ja:u k'met: »'Dabər 'je.«

Sta pa us'ja: šu'nica. 'Ka-j bla šu'nica z'ri:la, k'met je šu'nica pa'žeu, wam'la:tu pa sp'ra:ju. P'ride xu'dič, je pa kare'nine pa'rowau wad šu'nice, pa 'neč da'biu.

»'Xaa:,« je d'ja:u, »'li:tas s-me wa'ku:l pre'niesu,« je d'ja:u, »d'ruɣu 'li:ta,« je d'ja:u, »boma pa dər'ɣa:č, bom pa 'jest 'jemu 'tistu na 'worx, boš pa 'ti 'jemu 'tistu u t'lex,« je d'ja:u xu'dič k'mietu.

»U 're:du (!),« je d'ja:u k'met, »pa 'tak.«

D'ruɣu 'li:ta 'warjeta 'niwa, xu'dič pa'ma:ɣau 'uəs 'ca:jt, s'ku:z, 'niwa wab'di:lat, 'čest, je k'met pa krem'pi:r usa'di:u.

Pa p'ride xu'dič: »'Aa:, z'dej bom pa 'jest tu ɣa'rejnu sp'ra:ju, tu zu'na:jnu, boš pa 'ti 'jemu u t'lex.«

»'Ja:,« je d'ja:u k'met, »'ti 'kar sp'ra:j!«

Je pa xu'dič tista krem'pi:rrejca paka'si:u pa sp'ra:ju, k'met je pa krem'pi:r s'kapau, de je 'jemu. Pa je s'piet xu'dič 'wideu, de na bo 'neč, de ɣa je wa'ku:l pər'niesu.

Ta t're:jku 'li:ta p'ride xu'dič, je d'ja:u: »'Li:tas,« je d'ja:u, »'ti-m 'tut pa'ma:ɣau 'niwa wab'di:lat 'fa:jn, bom pa 'jest 'jemu 'tistu u t'lex ŋ-pa 'tistu na 'worx, 'ti-uš 'jemu pa, 'ka:r je u sre'din.«

Je d'ja:u k'met: »'Dabru je. Pa 'tistu.«

Je pa k'met 'turšca us'ja:u, je 'turšca z'ra:sla, daza'ri:, je k'met 'šou, je 'sa:m 'tiste s'tarže 'turšne pab'ra:u pa sp'ra:ju, xu'dič je pa pab'ra:u, 'ka:r je blu u t'lex ŋ 'ka:r je b'lu: na 'worx, je pa 'sam

tista s'la:ma 'ljemu, 'neč d'rujya ne ... 'ljemu xu'dič, ka je blu 'sam 'tistu was'ta:lu, 'pa pa 'ni-teu 'weč p'rit.

Glasovna poknjižitev:

Enkrat je bil en kmet, prav preklinjal, klel je zmeraj. Je pa prišel hudič k njemu. Mu je pa dejal 'rekel' hudič, da bi mu pomagal delat na polju, na njivah, da bo pomagal, da bosta vsejala. Je dejal hudič: »Kar bo v zemlji, bom jaz imel,« je dejal, »kar bo na vrhu, boš pa ti imel.« Je dejal kmet: »Dobro je.«

Sta pa vsejala pšenico. Ko je bila pšenica zrela, kmet je pšenico požel, omlatil pa spravil. Pride hudič, je pa korenine poruval od pšenice, pa nič dobil.

»Ha,« je dejal, »letos si me okoli prinesel,« je dejal, »drugo leto,« je dejal,« boma 'bova' pa drugače, bom pa jaz imel tisto na vrhu, boš pa ti imel tisto v tleh,« je dejal hudič kmetu. »V redu,« je dejal kmet, »pa tako.«

Drugo leto orjeta njivo, hudič (je) pomagal ves cajt 'čas', skozi 'neprestano', njivo obdelati, čisto 'popolnoma', je kmet pa krompir vsadil.

Pa pride hudič: »A, zdaj bom pa jaz [to] gorenjo 'zgornje' spravil, [to] zunanjo 'zunanje', boš pa ti imel v tleh.« »Ja,« je dejal kmet, »ti kar spravi!«

Je pa hudič tisto krompirjevico pokosil pa spravil, kmet je krompir skopal, da je imel. Pa je spet hudič videl, da ne bo nič, da ga je okoli prinesel.

Ta tretjo 'tretje' leto pride hudič, je dejal: »Letos,« je dejal, »ti bom tudi pomagal njivo obdelati, fajn 'dobro', bom pa jaz imel tisto v tleh in [pa] tisto na vrhu, ti boš imel pa (tisto), kar je v sredini.« Je dejal kmet: »Dobro je. Pa tisto.«

Je kmet turščico 'koruzo' vsejal, je turščica zrasla, dozori, je kmet šel, je sam tiste storže turščične 'koruzne storže' pobral, pa spravil, hudič je pa pobral, kar je bilo v tleh in kar je bilo na vrhu, je pa samo tisto slamo imel, nič drugega ne ... imel hudič, ko 'ker' je bilo samo tisto ostalo, po(tem) pa ni (ho)tel več priti.

Pomen oklepajev v glasovno poknjiženih besedilih: [] – beseda ali del besede je v knjižnem jeziku odveč, () – del besede je v knjižnem jeziku nujen

Vir: Nataša Hvala, *Divje babe na žlikrofih. Folklorne in spominske pripovedi s hribov, planot, iz grap in kotlin od Porezna do Javornika in od Vojskega do Zavratca*. Ljubljana: Založba ZRC, 2018. Zbirka Glasovi, knj. 51. Urednica in koordinatorica zbirke Marija Stanonik.